

λίου (1914-17), διατελέσας επίσης πρόεδρος τῆς Ἐφορίας τοῦ Λαϊκοῦ νοσοκομείου. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ ἔπειτα καταργηθέντος Κεντρικοῦ χυμικοῦ ἐργαστηρίου, καὶ διευθυντῆς (1898-1905) τῆς Ἐταιρείας χυμικῶν προϊόντων, εἶναι ὁ εἰσηγητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς βιομηχανίας τοῦ ἀμυλοσιροπιίου (1897) καὶ τοῦ διθειοῦχου ἀνθρακος (1898)¹, εἰσηγητὴς ἐπίσης τοῦ θεσμοῦ τῶν τελωνειακῶν χυμικῶν καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν φυσικῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδύσεως. Πρύτανις τὸ 1828-29, συνεπλήρωσε τὸ ἀρχιτεκτονικὸν γραφεῖον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τῶν νέων ἱατρικῶν ἐργαστηρίων (27 Ἀπριλ. 1928)².

Ἐπιστημονικὰ ἔργασια.—Ἐρευνητὴς τῆς τροφιμολογίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νοθεύσεων τῶν τροφίμων, καὶ εἰσηγητὴς νέας ὁρολογίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀργανικὴν χυμείαν, ἐδημοσίευσε τὰς ἐξῆς ἐργασίας: Zur Kenntniss der a-Halogenketoxine (συνεργ. Scholl) διδ. διατρ. Ber. Chem. Ges. 1896-1897—Zur Kenntniss der Monochloracetoxin (Bericht. euts. Chem. Gesell.), 1898.—Feststellung des Aequivalent der Kassein und eine neue Methode zu Bestimmung derselben (Zeit. Analyt. Chemie καὶ Δελτ. Φυσιοδιφ. Ἐταιρ.) 1908.—Ueber acetonyl-Sulfide (συνεργ. Ζαγανιάρη) Jour. pract. Chem. 1929.—Ἡ κατὰ ποσὸν σύστασις τῶν οὐρῶν ἐν Ἑλλάδι (Ἐπανελ. Ἱατρ. Συνέδρ.).—Ἀνάλυσις οὐρῶν, 1906.—Αἱ περὶ τῆς ὕλης θεωρίαι (διατρ. ὕφηγ.), 1906.—Τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος (Δελτ. Φυσιοδ. Ἐταιρ. καὶ Zeitschr. anal. Chem.) 1906.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι πωλουμένη κινίνη (αὐτ.) 1907.—Τὸ ἰσοδύναμον τοῦ βάρους τῆς τυρίνης καὶ νέα μέθοδος πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῆς (αὐτ. Z. an. Ch.) 1907.—Ὁ ἀήρ (Παρ. ἐφ. Ἀθῆναι) 1907.—Ὁ ἀήρ (αὐτ.) 1907.—Τὸ ὕδωρ (αὐτ.) 1907.—Προσδιορισμὸς τοῦ ἰσοδυνάμου τῆς κινίνης καὶ νέα μέθοδος προσδιορισμοῦ αὐτῆς (Δελτ. Φυσιοδ. Ἐταιρ. καὶ Zeit. Anal. Chem.) 1908.—Ἡ γῆ (αὐτ.) 1908.—Ἐπόμνημα περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταστολῆς τῶν νοθεύσεων τοῦ βουτύρου (συνεργ. Ζαλοκώστα) Δελ. Φυσ. Ἐτ. 1909.—Τὰ περὶ τοῦ Β' Διεθν. συνεδ. νοθεύσ. τροφίμ. (αὐτ.) 1909.—Λόγος ἐναρκτήρ. εἰς τὸ μαθ. τῆς Ὀργαν. Χημείας, 1915.—Διάφορα ἀρθρα ἐπὶ τῶν τροφίμων εἰς τὸ «Δελτίον τῆς Φυσιοδιφικῆς Ἐταιρείας» καὶ εἰς τὰ «Πεπραγμένα» τοῦ Κεντρικοῦ χυμικοῦ ἐργαστηρίου».—Ἡ Ἑλληνικὴ χημικὴ ὀνοματολογία, καὶ εἰδικῶς τῆς Ὀργανικῆς Χημείας, 1931.—Προσωρινὴ ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ὑπάρξεως αἰγλοβόλων σωμάτων ἐκ ραδίου εἰς τινὰ ἰαματικὰ ὕδατα (ἐφ. Νεολόγος Πατρῶν) 1908.—Περὶ πιτυριούχου ἄρτου (Πολιτ. Ἐπιθ.) 1910.—Περὶ ἐπαρκείας τῆς χόρας (αὐτ.) 1917.—Ὀργανικὴ Χημεία 1917.

Παναγιώτης Σ. Ζερβός (1878). Ἐκ Σάμης τῆς Κεφαλληνίας. Μαθητὴς τοῦ ἐν Κερκύρα γυμνασίου (1889-1893) καὶ τῆς Γαλλικῆς ἔπειτα Σχολῆς τῶν Frères ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (1893-94). Φοιτητὴς τὸ 1894 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας ἐπὶ Μαθηματικοῖς τὸ 1899, ἔσπουδασεν ἔπειτα ἐπὶ διετίαν (1903-1905) μαθηματικὰ εἰς τὴν Σορβόννην καὶ εἰς τὸ Collège de France, μαθητὴς τοῦ Hadamard, Darboux, Poincaré

1. Βιογρ. ζώντων καθηγ. 111-112, MEE 16,171, Γ. Θ. Ματθαιόπουλος, ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι τῆς καθήγησης του (1912-1937) 1938, Beiträge ans der Gesch. Chemie, σ. 569.

2. Λογισμ. Μαθηματικῶν 1928)29 (1931).

